

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 33/2010-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Z. P., D., a A. P., Z., zastúpených advokátom JUDr. Ľ. H., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 11 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 Co/198/08 zo 17. septembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. P. a A. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2009 doručená sťažnosť Z. P. a A. P. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 11 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 17 Co/198/08 zo 17. septembra 2008.

2. Sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú, že „... Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20 C/164/2007 z 15. 4. 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu... sp. zn. 17 Co/198/2008 zo 17. septembra 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 10. 2008 bolo rozhodnuté - určené, že do dedičstva po nebohej..., patrí nehnuteľnosť, pozemok evidovaný na Správe katastra B., kat. územie D...

Sťažovatelia... podali na Generálnu prokuratúru SR podnet na podanie mimoriadneho dovolania... s poukazom na ustanovenie § 243e - 243h O. s. p., avšak Generálna prokuratúra SR cestou Krajskej prokuratúry Banská Bystrica listom... z 21. 10. 2009... sťažovateľom oznámila, že neboli zistené dôvody na podanie mimoriadneho dovolania.

Vzhľadom na súčasný právny stav sme my sťažovatelia dospeli k jednoznačnému záveru, že bolo porušené naše základné právo... vlastníť majetok a nakladať s ním...“.

3. Sťažovatelia po uvedení podrobnej vecnoprávnej argumentácie navrhli, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo Ing. Z. P. a A. P. na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1, 4 Ústavy... a podľa čl. 11 ods. 1, 4 Listiny... rozsudkom Krajského súdu ... zo 17. 9. 2008, sp. zn. 17 Co/198/08 porušené bolo.

Rozsudok Krajského súdu... sp. zn. 17 Co/198/08 zo 17. 9. 2008 zrušuje a vec vracia Krajskému súdu... na ďalšie konanie.

Krajský súd... je povinný uhradiť sťažovateľovi Ing. Z. P. a A. P. trovy právneho zastúpenia...“

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Sťažovatelia namietajú sťažnosťou porušenie svojich základných práv (bod 1 a 3) rozsudkom krajského súdu sp. zn. 17 Co/198/08 zo 17. septembra 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 23. októbra 2008.

6. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

7. Sťažovatelia lehotu dvoch mesiacov na podanie sťažnosti odvodzujú odo dňa doručenia oznámenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 21. októbra 2009 o odmietnutí podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, ktoré im bolo doručené 26. októbra 2009. Sťažovatelia teda považujú podanie podnetu generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na podanie mimoriadneho dovolania za právny prostriedok ochrany, ktorý im zákon na ochranu ich základných práv

a slobôd účinne poskytuje a ktorý treba vyčerpať v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde predtým, ako podá sťažovateľ sťažnosť ústavnému súdu.

8. S citovaným tvrdením sťažovateľov sa ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti nestotožnil. Vzhľadom na skutočnosť, že podanie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania adresované generálnemu prokurátorovi nezakladá podnecovateľovi (v danom prípade sťažovateľom) právny nárok na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom, nemožno ho podľa názoru ústavného súdu považovať za právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorý treba vyčerpať pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (napr. II. ÚS 42/01, I. ÚS 67/02, III. ÚS 11/04). Z toho zároveň vyplýva, že lehota na podanie sťažnosti proti označenému rozsudku krajského súdu začala plynúť nadobudnutím jeho právoplatnosti, t. j. od 23. októbra 2008. Keďže sťažovatelia doručili ústavnému súdu sťažnosť proti označenému rozsudku krajského súdu zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti odmietol aj túto jej časť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

9. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. februára 2010